

Děti mají doma mnohem menší

DISTANČNÍ VÝUKA

Můžeme se s dětmi mnohem víc sblížit!

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Už od čtvrté třídy chtěla být učitelkou ve škole. Ačkoliv se její představy o této profesi změnilly, práci vnímá jako své poslání.

„Dítě je mi celoživotní inspirací, radostí a výzvou,“ říká Michaela Kročová, učitelka dětí v Montessori třídě v ZŠ Za Alejí v Uh. Hradišti. „Mým cílem není být učitelem, ale průvodcem dětí. Nechat je objevovat jejich vlastní schopnosti, vést je kreativně a s láskou. Pomáhat jim plnit si své povinnosti, plánovat si vlastní učení a být zodpovědnými. Přála bych si, aby se děti do školy těšily a uměly si poradit s překážkami a selháním ve svém životě.“

Od školy a rodiny si nejvíce odpočine při lezení po skalách.

V současné nelehké situaci jí nezbývá než se setkávat se svými žáky přes počítač a vyučovat je distanční formou. V této roli se ocitá nejen jako kantorka, ale také jako máma čtyř talentovaných dětí, které kromě (ne)tradiční výuky denně čekají hudební nástroje.

Měsíc po zavedení distanční výuky stále silněji mnozí rodiče, ale i politici volají po návratu dětí do škol. Ministr zdravotnictví i denní nárůsty nakažených koronavirem jsou však proti.

Kdy si myslíte, že byste mohla přivítat žáky z očí do očí?

Samozřejmě si přeji, abychom se setkali co nejdříve. A přeji si to nejen já, ale i děti a rodiče. Doufám, že se potkáme alespoň v prosinci.

V čem je podzimní výuka jiná než ta jarní?

Za prvé už máme nějaké zkuš-

nosti. S výukou na podzim se počítalo, a tak jsem děti ještě ve škole naučila, jak se přihlásit a jak pracovat s učebnicemi na Classroomu. Za druhé je výuka povinná, a tak neřeším, když se někomu nechce, a opravdu pracuji se všemi dětmi.

Velkou nevýhodou je, že na jaře jsem již většinu učiva měla za sebou, prváci četli a psali téměř všechna písmenka. Nyní jim rodiče musejí hodně pomáhat. Nemají ještě návyky na školní práci.

Nebojíte se, že letošní výpadky tradiční výuky poznamenají děti na celý život?

U některých dětí určité obavy mám, ale doufám, že to nebude na celý život a že dostanou možnost to dohnat. Jedná se hlavně o děti, které už na jaře čtyři měsíce nepracovaly. My učitelé také učivo nyní redukuje a snažíme se vybrat to opravdu důležité. Mají tak větší možnost to vše dohnat.

počítačů nabídla škola i dětem. Sama tuto možnost využívám pro své děti.

Jak vlastně u vás probíhá distanční výuka?

Máme každý den meety - setkání online s dětmi, kde probíhají hlavní předměty. Práce se zadává na Classroomu každé pondělí na celý týden, aby si děti mohly vše naplánovat. Ctíme víkendy a prázdniny. Na prvním stupni je výborné, že si celou třídu vedu celý týden a mohu si děti i rozdělit podle potřeby. Hlavně na matematiku, kde je mám ve skupince po 4.

V čem je pro vás jiná příprava na distanční výuku než na klasické vyučování?

Učím v montessori systému a tam je jedním z principů, že se děti v podstatě učí samy. Já jim nachystám pomůcky a ony na to pomocí nich přijdou. Nemají tedy definice a hotová řešení. Nyní jim to předkládám již jako učitelka a děti o tuto možnost přišly. I když jim nahrávám videa a některé pomůcky nabízím, už je nemohu vést. Tím se mi úplně změnila příprava na výuku. Děti musejí více číst a psát v sešitech. Všimám si, jak je často zadání napsáno nesrozumitelně, a společně hledáme řešení. Také hledám možnosti procvičení na počítači. Objevují nové programy a způsoby výuky přes počítač.

Paní učitelka se svojí třídou.

O kolik času vám příprava zabere více?

O hodně. Abych měla volný víkend, musím mít učivo vymyšlené dopodrobna už v pátek. Musím vědět, co chci dělat s nimi já, co zvládnou sami, co chci odevzdat a jaké jim k tomu nabídnu možnosti. Kromě zadání práce a dopoledních meetů - výuku mám každý den od 8.00 do 11.00 - musím práce opravovat a průběžně hodnotit. Kromě toho samozřejmě hledám různé zajímavosti a učím se pracovat s novými programy. Nyní mám v merku Wordwall.

Učíte z domu, nebo každý den chodíte do školy, odkud vzděláváte své žáky?

Většinou učím z domu. Ze školy jen výjimečně, když potřebuji nějaký materiál pro děti, nebo pokud chci dětem ukázat něco specifického.

Kterých předmětů se výuka týká a jaký dostávají prostor?

Učím děti od první do třetí třídy vše kromě angličtiny. Co se týče výchov, hodně je propojujeme a spolupracujeme. Já jsem třeba lepší na hudebku, kolegyně chystá výtvarku, jiná tělocvik. A pak si to navzájem nasdílime. Děti mají matematiku jednou týdně a český jazyk dvakrát týdně. K tomu máme společnou třídní hodinu, předmět Člověk a jeho svět a v pátek ještě mají děti možnost se mě na cokoli na meetu zeptat. Mám i čas vyhrazený pro rodiče.

Myslíte si, že je to dostačující?

Ano, i z reakce rodičů. Nastavovali jsme si to tak to již na jaře a osvědčilo se to.

Co když některý ze žáků látce nerozumí a rodiče ji nedokáží vysvětlit?

Mají páteční čas, ale dávám jim i lekce jeden na jednoho v odpoledních hodinách. To se týká i dětí, co jsou nemocné a nemohou se výkladu zúčastnit. Pokud jim to vše vysvětlím, rychle doženou i zadanou práci a zapojí se do skupiny. Také s některými individuálně pracuje asistentka jednou či dvakrát týdně.

Při každodenní domácí výuce se synem Mikulášem.

PŘEDPLAŤ SI NÁS!
VĚRNOST SE VYPLATÍ!

motivaci k učení a lehce se vyruší

■ Michaela Kročová jako maminka při výuce s vlastními dětmi.

Jak dokážete skloubit vyučovat své žáky a zároveň všechny své děti?

Mám naštěstí vlastní děti zvyklé samostatně pracovat, ale čas jim nějaký věnuji. Nejhorší je na tom nejmenší předškoláčka, která se doma hrozně nudí a samozřejmě sama nic neudělá. Pak mám děti ve 4., 7. a 8. třídě. Naše škola je opravdu dobrá.

Stačí s nimi v pondělí projít plán, který si vytvořili, pak se učí na meetech - občas musím připomenout čas a pak jim práci večer kontroluji. Látku vysvětluji minimálně. Spíš dohlížím, jestli tomu rozumí. Moc nám pomohlo, že má každý svůj počítač, že jsme si ho mohli ze školy vypůjčit.

Jak se na distanční výuku díváte jako rodič, nikoliv kantor?

Děti mají mnohem menší motivaci k učení a lehce se vyruší. Na druhou stranu objeví samy, co jim jde a co ne. Kolik času jim práce zabere. Někdy vidím, že už narazily na své hranice a víc nemůžou. Moje děti mají ještě i zušky, a tak každý den cvičí na nástroje, posíláme nahrávky a podobně. Přijde mi, že více pracují a hrají si v mezičasech. Je to jiné než dřív a taky děti už skoro vůbec přes týden nechodí ven.

Do plusu bych dala, a vidím to i u jiných rodičů, že lépe vidíme, jak

na tom naše děti s výukou jsou. Kde je takzvaně tlačí bota. Můžeme se mnohem víc sblížit.

Co touto formou nelze naučit?

Nelze přijít k dítěti a lehce ho popostrčit. Nelze mu dát nic do ruky, nelze spolupracovat s druhými dětmi. Moje děti ve třídě mají i možnost se setkávat na meetech odpoledne, jak chtějí, a povykládat si, zahrát si. Ale sami víme, že to není ono. Navíc pořád sedí u počítače.

Budou mít děti dostatek známek pro klasifikaci?

To asi ano, ale je otázkou, co ta známka vypovídá. V naší škole se snažíme nyní dětem dávat zpětnou slovní vazbu. Ohodnotit dítě jinak než jenom známkou.

V Montessori to tak děláme pořád. Já bych byla pro, aby se už známky nedávaly, ale vím, že je to ještě daleko. Protože napsat kvalitní hodnocení je taky velká práce a zabere hodně, hodně času. Navíc někteří rodiče tomu nemusí rozumět a známka je pro ně jednoduchá a přehledná.

Máte nějakou hodinu, kdy rodiče nebo žák mohou přijít do školy pro vytištěné podklady?

Nyní jsem si domluvila čas a rodiče si přišli pro sešity, které děti potřebovaly, ale vytištěné podklady nedáváme. Snažíme se, aby děti pracovaly v sešitech nebo přímo na počítači. A ti, co chtějí, tak si to vytisknou doma.

Máte nějak nastavenou zpětnou vazbu pro rodiče? Distanční konzultace nebo rodičovské chaty?

Ano, každé pondělí v určený čas jsem na meetu a pak mi kdykoliv mohou napsat e-mail či SMS. Rodiče mají na mě

■ Rodina Kročová - rodiče s dětmi: Michaelou, Mikulášem, Andělkou a Maruškou.

mobil a když potřebují, mohou i zavolat. Musím říct, že toho nezneužívají a opravdu nám to mnohdy pomohlo vyřešit problém hned.

Jak vzpomínáte na září, kdy jste byla se svými žáky v kontaktu?

Krásně. Mám tady doma i třídní fotku a vždy se pousměju a těším se, až se zase uvidíme. Bylo to navíc období sžívání se. A to se nám povedlo. Jsem za ně velmi vděčná.

Nebála jste se, že se ve třídě nakazíte a ohrozíte svoji rodinu?

Ne. Ve třídě jsem důsledně používala roušku, dezinfikovali jsme se a dodržovali pravidla. I přesto jsem se nakonec ve škole nakazila od kolegyně a donesla jsem to domů. Naštěstí jsme všichni měli jen mírnou formu nebo byli bez příznaků.

Co si myslíte, že bude pro vaši bezpečnost zásadní, až se vrátí výuka do starých kolejí?

Já jsem paradoxně ráda, že se teď asi nenakazím znovu. Určitě budeme dál dodržovat 3R.

Budete chtít zachovat něco z distanční výuky i v klasickém režimu?

Budu chtít, aby děti více četly s porozuměním. Také více zapojím k procvičení programy na počítači. Od září jsem práci mohla vložit na Clasroom i nemocným dětem, to bych ráda dodržela i v budoucnu.

Rozhodně se těšíte na své žáky. Čím vás dokáží nejvíce ovlivnit tak, že máte svoji práci ráda?

Tím, jak je každý jiný. Moc ráda vidím, jak se posunují, jak objevují nové věci.

Když mají zájem a zápal pro věc. Když dokážou jít k mladším dětem a pomoci jim. Je toho opravdu hodně. Děti jsou úžasné.

Nebojíte se, že výuka na dálku bude v budoucnu častěji zasahovat do vaší práce?

Je to možné, ale strach nemám. Všechno je cenné a to, co se děti naučily s počítačem, je moc dobré. A také já se v mnoha ohledech posunula. Stále se mám co učit. A hledat tu nejlepší cestu.

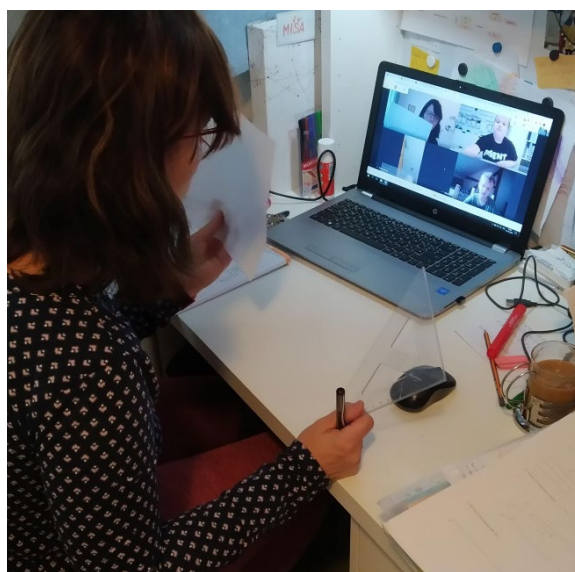
Jaký máte pocit, když vidíte a slyšíte, že jeden pedagog se v distanční výuce opravdu snaží a druhý pouze nahází na bedra dětí úkoly, a přitom mají stejné peníze?

Každý učitel je jiný a bohužel pro někoho je to jen práce. I pro takové učitele je potřeba mít pochopení. Ale pokud učíte s radostí, máte život mnohem lehčí. A také nepočítáte čas na peníze. Času je mi líto jen, když to nefunguje anebo musím dělat papírování. Ale i to je součástí mé práce.

Co byste vzkázala rodičům, kteří ponížují formu distanční výuky, a tudíž vaši práci, za kterou si prý nezasloužíte sto procent platu?

Co na to říct? Já pracuji hodně a řekla bych, že i víc než normálně. Musím se toho i hodně učit nového, ale chápu, že někomu to přijde málo. Často nevidíme to, co je skryté. Neměli bychom se navzájem takto posuzovat.

PAVEL PAŠKA

■ Paní učitelka při distanční výuce z domu.

■ Michaela Kročová - učitelka Montessori, třídní učitelka M1

POUZE NÁŠ PŘEDPLATITEL ZÍSKÁ TV POHODA ZDARMA!

tel.: 737 277 242 | predplatne@ddk.cz | on-line:www.ddk.cz

KAŽDÝ TYDEN NĚCO NAVÍC PRO VAŠI DOBRŮU POHODU